

[Martin Pedersen.]

kunne give en betydelig fremgang i erhvervsmuligheder. Vi må derfor fra vort partis side fastholde, at den form for egnsudvikling, vi har, er en bedre form end den, der her tilsigtes, og hvis man vil sigte på yderligere forbedringer, må vi være tilhængere af, at det sker inden for den nuværende egnsudviklingslovs rammer.

Jeg kan derfor altså ikke anbefale forslaget.

Poul Dam: Det foreliggende forslag rører ved et væsentligt problem, det gælder både det rent lokale, som direkte tilsigtes med det, og dette, at den måde, hvorpå der drives pengepolitik med disse restriktioner over for banker og sparekasser, nødvendigvis må give en række ekstra problemer. Vi tror, at vejen ud er en langt mere bevidst styring af udlånsvirksomheden fra myndighedernes side, og da dette er et om end beskeden skridt i den retning, vil vi gerne anbefale, at det overvejes nærmere.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dalsager): Jeg takker for de mange gode tanker, jeg har fået med på vejen; det er jo altid noget, selv om jeg nok kan se, at selve forslaget ikke går nogen lys fremtid i møde.

Jeg skal ikke nægte, at det var en skuffelse for socialdemokratiet, at handelsministeren i sit svar til mig på et spørgsmål den 15. april i år, sådan som ministeren også omtalte det, afslog at medvirke til den ønskede lempelse af udlånsbegrænsningen for de hårdst ramte egnsudviklingsområder, arbejdsløshedsområder. I sit svar, der findes på sp. 5003 i Folketingstidende for i år, anfører ministeren, at udlånsbegrænsningen, sådan som det også er sagt i dag, er resultatet af en aftale mellem Nationalbanken og nogle af de private pengeinstitutter, og at det ikke er praktisk muligt at differentiere reglerne fra det ene område af landet til det andet.

Den tekniske baggrund for den stramning, som er iværksat, kender jeg selvfølgelig meget vel, men det er jo heller ingen hemmelighed, at den slags aftaler etableres efter aftale med regeringen, som således også må anses for at være i hvert fald medansvarlig både for aftalen og for aftalens virkninger. Det er en kendsgerning, at alle

økonomiske indgreb, som foretages her i landet med det formål at dæmpe aktiviteten i de områder af landet, hvor der er en overaktivitet, at dæmpe presset på beskæftigelsen, altid i andre og de hårdst ramte egne af landet har ubehagelige virkninger. I disse egne af landet er en dæmpning absolut ikke hverken ønskelig eller nødvendig, tværtimod, og er også nationaløkonomisk forkert, da beskæftigelse af al ledig arbejdskraft må være en fordel for landet som helhed.

Jeg kan forsikre for, at den megen tale om fuld beskæftigelse, ja, endog overbeskæftigelse, som man af og til hører, når det gælder de østlige dele af Danmark, skurrer fælt i ørerne hos mange i Nord- og Vestjylland, på Lolland-Falster, på Bornholm og i mange af de store øsamfund, hvis problemer vi behandlede under sidste revision af egnsudviklingsloven. Der blev f. eks. Bornholms problemer henvist til regeringens øudvalg, og jeg kan nævne, at der er andre øer end Bornholm, der er Samsø, og der er Læsø, hvis problemer ikke er taget op i denne betænkning, og som i høj grad har de problemer, som jeg her har talt om.

Som eksempel kan jeg nævne, som jeg også gjorde det under mit spørgsmål til ministeren, at arbejdsløshedsprocenten i Hjørring arbejdsformidlingskontors område som regel er 3-4 gange højere end landsgennemsnittet, og jeg tror, at det samme gør sig gældende i de fleste områder, som jeg tænker på, Vestjylland, nogle dele af Sønderjylland, Bornholm og Lolland-Falster.

Det er rigtigt, som det også er anført af handelsministeren, at egnsudviklingslovgivningen giver særlige investeringsmuligheder i egnsudviklingsområderne, og det er vi tilfreds med. Jeg deler hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt)s og hr. Martin Pedersens glæde over den nye og forbedrede egnsudviklingslov, som vi fik, og jeg synes også, vi har lov til at hævde, at der i de egne, som jeg kender bedst, arbejdes ihærdigt og med ikke ringe succes med lovens midler for at skabe den udvikling, som vi finder er nødvendig. Men alt for tit har vi måttet opleve tilbageslag, fordi vi underkastes de samme indskrænkninger og dæmpende midler som andre dele af landet.

Vi har derfor ønsket at drøfte sagen endnu en gang med ministeren, således at denne fik lidt mere tid til at overveje sagen,